

Ábyrgðarblaðstjóri: **Jan Müller**
Fyrirakksstjóri: **Krisjan Dahl**
Ljósmyndari: **Kalmar Lindenskov**

Bláblöð: **Randi Jacobson - Dagny
Joensen - Tórlinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eldesgaard**

Útgevari: **P/Í Sosialurinn**
Úppseting: **P/Í Sosialurinn**
Prent: **P/Í Pressan 1981**

Bústaður: **Argjavegi 26**
Argjum
11820
Telefon: **11820**

Postadr.: **Postsmoga 76**
110 Tórshavn
Telefax: **14720**

Hví leika so í Óli Jacobsen!

VALSENDINGIN í sjónvarpinum mikukvöldið um fiskivinnuspurningar var áhugaverd - ikki tí hon gav okkum so nógv nýtt - men meira tí at tú her áðannaði, hvussu lítið okkara fremstu fiskivinnupolitikarar og teir nýggju í veruleikanum hava upp á hjartað. Tað var sera hugstoytt at hoyra fiskivinnu-ideolog sambandsflokksins. Hóast altíð sakligur í orð og tal, so sóknaðist tú her eftir onkrum nýggjum - onkrum alternativum til verandi fiskivinnupolitik, frá tí flokki, sum fremst av øllum bjóðar seg fram at taka við landsins stýri. Hetta skuldi ein trúð bar í sær skyldu - ábyrgd - at koma við nokrum ítúkiligum. Higartil er tað einasta vit hava hoyrt frá sambandinum undir valstríðnum ein óndalig ónøgd við verandi stýri. Men ikki eitt - ikki eitt tað einasta orð um, hvat flokkurin hevur at seta ístaðin. Fiskivinnumboð sambandsins var ikki sørt frægari, og tað var eitt stórt vónbrot, tíanverri, fyrri tey, sum hava mett hann hava gott skil á fiskivinnupolitikki.

FÓLKAFLOKKURIN var tað sami sum altíð. Hann vísti, at hann hevur heldur einki at bjóða upp á. Tað einasta, sum hann kundi bera fram, var eitt "forherligilsi" av sær og sínum. Vit fólkafloksmenn - vit fólkafloksmenn osfr. Ikki eitt positivt ella eitt frameftirhyggjandi orð um, hvat skal gerast. Tjóðveldisumboðið, sum hevur sitið í einum tí mest týðandi fiskivinnusessinum í longri tíð, nevnliga sum formaður í fiskivinnunnevndini, slapp eisini ov lætt. Eisini hann leyp upp um garðin, har hann er lægstur við bert á áðanna nokur ting. Tó skal sigast, at hann altíð er ærligur og sigur sum er, eisini tá tað snýr seg um at viðganga mistøk og skerdu møguleikarnar at taka egnar avgerðir. Nýggju flokkarnir høvdu vøkur orð um, at vit skulu til at troyta nýggjar møguleikar og gera meira fyrri at stuðla marknaðarføring. Hetta er alt gott, men hetta var alt so óstrukturerað og lítið ítúkiligt, at heldur ikki hesir kunnu sigast, at hava nakað veruligt alternativ at vísa á til verandi fiskivinnupolitik, sum inniheldur bæði stuðul til fiskiroyndir og marknaðarføring.

TÁ nortíð var við leiklutin hjá tí almenna og hann hjá vinnulívinum, so tóktist alt ein hurlivasi. Onkur vildi hava tað almenna at vera meira upp í vinnulívinum, onkur annar helt, at tað almenna skuldi halda fingrarar burtur frá vinnulívinum. Og soleiðis helt leikur fram. Serliga spent mundu mong vera at hoyra, hvat nýggi verkamannaflokkurin við formanninum í Fiskimannafelagnum á odda hevði at siga. Lutluka hansara var tíanverri eitt stórt vónbrot. Tað einasta, sum hann

hevur at varta upp við í eini so týðandi sending og sum hann nú hevur endurtikið 10.000 ferðir er ein lemjandi kritikkur móti núverandi landsstýrismanninum í fiskivinnumálum, tí hesin m.a. ikki hevur valt umboð fyrri Fiskimannafelagið í eina nýggja nevnd. Hóast vit kunnu vera samd ella ósamd um hetta, so ere tað ein sannroynd, at tú byggið einki land við bara at vísa ónøgd og aftur ónøgd og við at vera formermaður við alt og øll. Hvat viðvíkur ósejuni millum formannin í Fiskimannafelagnum og so javnaðarflokkin í Tinganesi og har fyrst og fremst Tummás Arabo og Maritu Petersen - hvør so enn hevur rætt - so er tað at siga, at tað líkist ongun, tá formermaðurin í Fiskimannafelagnum nýtir eithvørt høvi til at ikki bert finnast at men til at niðurgera hesi upp á tað grovasta aftur og aftur. Tað skal vera ein kantur - tað má vera eitt mark fyrri, hvussu nógv øði og sinni kann fara við einum manni, sum situr í týðandi álitisstarvi og hvussu henda øði skal ganga út yvir ikki bert hesi nevndu fólk men allan tann flokk, sum hesi umboða. Tað finnast uttan iva mong javnaðarfólk, sum eru ónøgd við avgerðir táknað av sitandi stýri, men hesi fara ikki at melda seg úr flokki og stovna egnan flokk fyrri tað. Lesið bara samrøðuna við Jonu Henriksen í Sosialinum í gjár, har hon - hóast ónøgd við ymiskt - ikki ætla sær at svikja flokkin fyrri tað. Og hóast formermaðurin í Fiskimannafelagnum kennir seg og sínar limir illa viðfarnað av javnaðarflokkinum hesi seinastu árin, so eigur hann ikki at gloyma alt tað góða, sum javnaðarflokkurin og javnaðarfólk hava gjørt til fyrimuns fyrri bæði fiskimannafelag og onnur fakfeløg.

VIT hava eins og mong onnur stóra virðing fyrri arbeiðinum hjá Óla Jacobsen, og hava aftur og aftur fylgt honum og arbeiði hansara her í blaðnum, men tað kann ikki vera rætt, tá maður, sum situr í slíkum sessi og sum sigur seg hava so stóran áhuga fyrri at fáa virksema í gongd, bara brúkar alla sína tíð og orku til at koma við lemjandi og afturvendandi kritikki móti ávísnum navngivnum javnaðarfólki. Tá hevði verið rættari at komi við hesum kritikki á rætta stað og tað er í flokkinum, soleiðis at eisini hann kundi verið við til at broytt flokkin innanfrá. Vit ivast heldur ikki í, at sami Óli Jacobsen í mongum førum hevur rætt í sínum atfinningum, og at avgerðir táknað landsstýrinum hava ikki altíð verið nógv væl umhugaðar. Men harfrá og so til at bliva við niðurgera nokur ávís fólk, sum vit vita royna at gera sítt besta fyrri land og fólk - og at lata hesa ónøgd og vreiði ganga út yvir ein heilan flokk, sum í grundstjórarmiðinum stendur fakfelagsfólki næst, tað er ovboðið. Tað

skal tí vera áheitan okkara á Óla Jacobsen - nú hann hevur gjørt álvara av at stilla upp - um at broyta tónan - um ikki at vera bangnan fyrri at venda hin hjálkan til, tá okkurt gongur honum ímóti heldur enn bara at liva út frá setninginum um "eygað fyrri eygað og tonn fyrri tonn". Vit hava einki ímóti einum verkamannaflokki, um hann í høvduheitum stendur fyrri somu grundstjórarmiðum sum javnaðarflokkurin, men vit bera stórliga ótta fyrri, at ein slíkur nýggjur flokkur bert er við til at spjæða atkvøðurnar, sum annars høvdu munað best saman, og at hann harvið er lykilin hjá teimum borgarligu til at lata dymar upp fyrri eini reint borgarligari samgongu ella rættari, lykilin til at stongja úti frá allari ávirkan bæði javnaðarflokk og verkamannaflokk.

TAÐ er annars ein ærlig sak, tá sami maður skýrir landsstýrið ongan fiskivinnupolitik at hava og at vera beinleiðis ímóti nýggjum hugskotum og projektnum. Hetta er ein partur av tí livandi orðaskiftinum. Men álvaratos - er tað so einfalt, sum nú formermaðurin í Fiskimannafelagnum setur tað upp: at tað ræður bara um at fara í gongd so eru møguleikarnir og arbeiðsplassini har! Og tá tað ikki verður farið í gongd við øllum her og nú, so bara at geva einum manni í Tinganesi alla skyldina! Tað er alla æru vert, at formermaðurin í fiskimannafelagnum og onnur royna at kanna, hvørjir nýggir møguleikar eru í fiskivinnuni. Men harfrá og so til at leggja landsstýrið undir at forða fyrri hesum møguleikum er sjúk tala. Hyggja vit eftir, hvat er gjørt frá politiskari síðu øll 80-ini og til í dag at royna alternativar leiðir, so vita vit, at tað hevur hevur ikki skortað upp á vilja ella pengar frá almennari síðu. Hugsað bara um pengarnar, sum Menningargrunnurin hevur latið til alt millum himmal og jørd. Skal tað nú gloymast harra Óli Jacobsen! Ein høvduðsmunur millum fyrr og nú er bara tann, at tá flest allir politikarar og nógvir vinnulívsmenn vórðu samdir um at taka allan studning burtur, fyrri at lata vinnuna hvíla í sær sjálvandi og arbeiða út frá marknaðarlíggum princippum, so hevur hetta eisini havt sína ávirkan á initiativ til at fara undir nakað nýtt. Men hetta er ikki nakað tú kanst geva einum javnaðarfiskimálaráðherra alla skyldina fyrri. Vit hava øll ynkskt at fáa skipanina við studningi broytta so ella so. At tað eru færri pengar til taks ger so eisini, at tú torir ikki at leypa út í øll møgulig eksperiment uttan at tú frammanundan hevur kannað tey betri. At tað finnast fiskasløg, sum kunnu veiðast í størri mætti er ein sannroynd, men eiga vit ikki at læra av 80-unum og gera neyðugar forkanningar fyrst eitt nú við marknaðarkanningum ol. Hetta var m.a. tað sum umboð javnaðarflokksins vísti á í

valsendingini. Eftir okkara tykki kom hann væl frá hesi uppgávu og vísti seg sum mannin, ið byggið sínar avgerðir á sakligt innlit og eins reglur og lógir fyrri øll í samfelagnum.

TAÐ var annars hugstoytt at hoyra umboðið hjá verkamannafylkingini leggja eftir teimum í almennum arbeiði, hesaferð teimum fólki, sum starvast á landsskúlafrýsitingini. Tað var ikki serliga sakligt, tá brúkti landsskúlafrýsitingina sum grundgeving, tá hann fanst at nýggja fiskiveiðiefirlitinum, sum hevði brúk fyrri 6 fólki og samanbar tað við Landsskúlafrýsitingina, sum eisini byrjaði við fáum fólki men sum síðani bólgnaði upp til nakað, sum vit als ikki hava brúk fyrri. Soleiðis skuldu orð hansara skiljast. Vit siga ikki, at hesin stovnur ikki kundi verið minni, men tað er orðalagið - tónan, sum vit harmast um. Hví skal formermaðurin í Fiskimannafelagnum fara at leggja eftir einum almennum stovni bara tí at hann kann brúka hetta ímóti politikki landsstýrisins á fiskivinnu-økinum! Hví apa seg eftir teimum borgarligu, sambandi og fólkaflokki, sum fyrri einhvønn prís vilja hava tey alment løntu niður við nakkannum! Hava bormini hjá fiskimonnunum ikki brúk fyrri eini vælskipaðari undirvísing, hava tey ikki brúk fyrri sjúkrarøkt osfr. Soleiðis kundi verið hildið fram. Tað er rætt at seta kikaran á almenna sektorin eisini, men tað er blóðskeivt at gera hann til syndabukk, tá tað haltar í vinnuni. Hví skal tað sum virkar væl og sum hevur kostað nógv at byggja upp bráðliga vera fyrri størstu útspilling, bara tí at gongst illa á øðrum økjum í samfelagnum! Vit fara at heita á Óla Jacobsen um at gevast við at leggja eftir teimum, sum arbeiða í almenna sektorinum. Og lata vera við at brúka hesi sum kastibloku, tá hann finst at fiskivinnupolitikinum hjá landsstýrinum.

SPELL at split skuldi koma í millum part av fakfelagsrørsluni og javnaðarflokk. Hetta hevði kunnað verið øðrvísi, um bara vilji var til tess, frá báðum síðum sjálvandi. Tó eigur at vera sagt, at fakfeløgini eiga ikki at gloyma, hvussu torført just hetta skeiðið hevur verið til at stýra landinum. Tað boðar annars ikki frá góðum, tá fólkafloksmenn aftur og aftur stíga fram í valsendinginum og taka fult og heilt undir við tí, sum fremstu umboðini fyrri verkamannafylkingina hava at bera fram. Tað sigur ikki so lítið. Løntakarar áttu at lagt sær tað í geyma. Tit vistu hvat tit høvdu, tit vita ikki, hvat tit fáa eftir komandi val. Og tað ringasta tit kunnu fáa er ein sambands-fólkafloksamgonga.

SOSIALURIN

Sosialurinn - fimm ferðir um vikuna!